

Застроява се новият цигански квартал в Стара Загора

дан Капсамунов (Капсамунов 2007: 122). За няколко години се раздават над 150 държавни парцела с отстъпено място за строеж, БНБ отпуска преференциални заеми на циганските семейства за строителство на новите им жилища.

До това решение се стига след редица неуспешни принуди-

телни опити да се изселят цигани от градските махали в селата около Стара Загора и ангажирането им със селскостопански труд. Откараните и назначени да работят в ТКЗС-тата, за по-малко от година се връщат отново в града (ТДА Стара Загора, ф.261, оп.2, а.е.66, л.67; а.е.68, л.9; оп.5, а.е.102, л.5).

По същото време аналогичен е развоят на събитията и в пловдивския квартал Столипиново. И тук на много цигански семейства се раздават парцели за строителство на жилища и отпуснати заеми. По една или друга причина, с решение на Градския общински народен съвет, през лятото на 1960 г. от квартала се изселват 522 семейства и настаняват в селата на Пловдивски окръг. В освободените от тях жилищни сгради се нанасят български семейства, което води до напрежение в квартала (ТДА Пловдив, ф.158, оп.1, а.е14, л.9-10, 12-16, 22-26).

През следващите години държавата предприема политика на децентрация на циганските махали. С Решение на Секретариата на ЦК на БКП от 9 октомври 1978 г. „За по-нататъшно подобряване работата сред българските цигани“ се залагат конкретни мерки за „постепенното премахване на обособените им квартали и махали през следващите 10-12 години“. На практика това е невъзможно, тъй като махалата е всичко за един циганин. Преди катунът, а след усядането тя съхранява идентичността и уникалността на етническата общност, циганския език и традиция. Тук е семейството, джинсът, близките, на които циганинът/ромът може да разчита. Ролята на черибашията в тези махали вече се изпълнява от кметските наместници по места. Тук е сигурността и безопасността в един донякъде враждебен свят.

Често опитите за предоставяне на апартаменти извън кварталите